

ALIŞILMADIK BİR DÜŞÜNCE

ALIŞILMADIK BİR DÜŞÜNCE

Bağımsız bir otobiyografik varlık olarak başlayan, ama hiçbir zaman editoryal bir zihniyetle yürümeyen bu anlatı yolunda ilerlerken, açıkça ve çoğu zaman epeyce sert biçimde karşı çıkan sık editoryal yargılar dışında pek engelle karşılaşmadım; bunun, büyük ölçüde AMAZON-FRIENDLY bir kültürün biçimlendirdiği bir okur kitlesi için ne okunabilir ne de sindirilebilir bir anlatı biçimi olduğunu ileri sürüyorlardı. Okurlar, yayıncıların kabul edilebilir saydığı ölçüde onaylanmış, terbiye edilmiş ve uyarlanmış hikâyelere alışmıştı; bu sırada çoğu zaman eserin kendi gerçek doğası kayboluyordu. Dolayısıyla benimki, dedikleri gibi, oraya asla sığmayacaktı. İşin tuhafı, beni en çok kışkırtan da tam olarak buydu: sansürsüz, uyarlamasız, evrensel bir okur için bir hikâye anlatma olasılığı; okumanın yalnızca bir hikâyeye değil, yaşanmış ya da hayal edilmiş, ama inanılması şart olmadan inandırıcı bir hayata dair olacağı bir yer.

Ne yazacağıma dair önceden belirlenmiş bir plan hiç kullanmadım. Bana zihnim, deneyimlerim, inançlarım ve fantezilerim yol gösterdi. Bunların her birinin içinde İSA karakteri doğdu. Maneviyatta anlatılan İsa değil; pazarlamaya, satışa ve şirket dünyasına ait olan, başlıca ürünü tek bir şey olan İsa: söz. Sonra farklı hikâyeler geldi, kimi ötekinden daha eğlenceli, ama hep anlatı hikâyeleri, asla küfür içermeyen ve asla saygısız olmayan. Onlardan, benim 2000 yılının Gillette çalışma arkadaşı diye tanımladığım şey çıktı ortaya; ancak on dokuzuncu yüzyılın sonunda var olacak bir şirketin içinde yaşayan, yine de bir biçimde onun tarihteki ilk ileri geleni olan biri. Bunu neden bu kadar ayrıntıya dikkat ederek anlatıyorum? Çünkü daha iki gün önce, soyadı Fransızca olan Amerikalı Papa'ya, PREVOST'ya bir mektup gönderdim ve kendimi GILLETTE soyadı üzerine düşünürken buldum: Fransız soyadı taşıyan bir Amerikalı. Durdum ve kendi rolüm üzerine düşündüm; sanki ilk denemesi ürünle birlikte marka, ikinci denemesi ise markasız ürün olan bir projenin gerçeğini anlatmakla görevlendirilmişim gibi. Ya gerçekten öyleyse? O zaman belki de ben sadece parasız bir seyirci olmanın tadını çıkardım. Ve bildiğimiz gibi, bir şeye para ödemediğimizde, ya o şeyin değeri çok azdır ya da bir hayali zahmetsizce gerçekleştirmeyi başarmışsındır.

Ferdinando

Ferdinando Frega — BLADEFREGA · GilletteNarrative · gillettenarrative.com/gillettevaticano/